

מאחורי המירקע

החרס שונשבר

הכתבה שוררה ביום השישי בהשבע - יומן אירועים בטלוויזיה, ושיטתה על ספרה החרש של שולמית לפיד, כחרס הנשבר, צולמה לפני כמה שבועות. כך הודיע מיכה לימור, עורך ומגיש היומן.

הכתבה צולמה לפני שמיכל לפיד-דורבן, בתם של יוסי (טומי) ושולמית לפיד, נהרגה ב-1985 תאונת-רכים מחרידה בתל-אביב. עורך היומן חיכה עד שנגמרו ימיהאבל, ורק אז שידר את הכתבה. לכן נראתה שולמית לפיד על גבי המירקע כשהיא מחייכת ושמה, ולא ניכרו עליה סימני צער.

את הכתבה הכין דודו גילברע, מי שהיה מנהל המחלקה הדוקומנטרית בטלוויזיה, שותף פטר לפני שבועות אחדים מתפקידו. בינתיים אין איש ממלא את מקומו.

מנהל הטלוויזיה שם חרש

פרשת מנהל-הטלוויזיה אינה יורדת מעל הדפוס. למרות המשבר הכלכלי, למרות הקיצוצים הצפויים כרשות, למרות הקופה הריקה וסכנת

סופרת לפיד לפני ואחרי

הסגירה, עסוקים הכל בנושא אחד ויחיד: מי יהיה המנהל הבא של הטלוויזיה.

ככל שעובר הזמן ומתקרב מועד המיכרו ותום הקדנציה של טוביה סער, המנהל הנוכחי (פברואר 1985), עולים ונופלים שמות שונים כמועמדים למישרה.

בינתיים ישנו רק מועמד רישמי אחד, הוא חיים יבין. יבין הוא היחיד מבין כל המועמדים שישמוטיהם עלו עד כה, שהוריע למנכ"ל הרשות רישמית שהוא מועמד למישרה המנהל.

חוץ ממנו משחק עדיין דן שילון תפקיד מרכזי במישחק. כך גם יוסי צמח, ששמו הוזכר כבר לפני שבועיים. טוביה סער עדיין לא הסיק את מועמדותו ושם נוסף כנכנס השבוע למרוץ - יוסי בראל, מנהל הטלוויזיה בעבר בית.

בועד המנהל הוחלט השבוע לזרז את בחירת המנהל החדש, כדי לסיים את פרשת הניחושים והספקולציות בעיתונים. השבוע יוכרע אופי

חיכיתי, חיכיתי, ומי לא בא?

כתב אורן אוכלים ולא שומעים

על דעתם להתקשר באחוז למערכת ולש אול.

עורכי-היומן לא קיבלו כתבה, ולא שאלו שאלות. המאזינים לא שמעו דיווח, והכל בא על מקומו בשלום.

מיקרה מצחיק של שלומיאליות קרה בשבוע שעבר לגיידת-השידור של קול-ישראל בירושלים: למחלקת-החדשות של הרדיו, כמו לכל העיתונים, נורע כי ראשי הממשלה, שימרון פרס, ביחד עם סגניה אשתו, יארחו את הווג שולמית ויצחק שמיר לארוחת-צהריים. הארוחה נקבעה לשעה 1 בצהריים.

סמוך לשעה היעודה כבר המה רחוב כלפור בירושלים בצוותא-צילום וזים יושר אליים ובכתבים. כולם באו לביתו של ראשי הממשלה, כדי להנציח את הארוחה הצנועה שנערכה במיטבח ביתו של ראשי-הממשלה. בין הנאים לסקר את האירוע היה גם שלום אורן, כתב מחלקת-החדשות של קול-ישראל בירושלים. בשעת-צהריים זו גם מתחיל יומן הצהריים בחצי היום, והד כוונה היתה לשרד שידור ישיר מארוחת-הצהריים.

אבל, בגלל שלומיאליות לא-ברורה, נש לח רכבה-שידור של קול ישראל דחוקא למישר ראשי-הממשלה בקריה, מרחק רב מביתו של פרס.

כל העיתונאים צילמו. הקליטו ושידרו את כתבותיהם. רק שלום אורן עמד חיכה לרכבה-שידור, שבשש לבוא, ולא יכול היה לשרד את כתבתו.

רכב השידור, על אנשיו, עמד ליד מישרד ראשי-הממשלה השומם. חיכו וחיכו, וכשראו שאורן אינו מגיע, חזרו למערכת. לא עלה

תהליך הבחירה וייתכן כי המועמד הסופי יקבע כבר בשבועות הקרובים.

נאולה למצלמות האלקטרוניות?

יתכן שהשבוע, סוף-סוף, יתחילו אנשי מער-כתבה-חדשות בטלוויזיה להשתמש בציוד האלקטרוני החדש. הציוד המתוחכם, השוכב כבר במשך שנים במרתפים אפלים של בנייד-הטלוויזיה, לא הוכנס לשימוש בגלל מאבקי-כוח ובעיות עם ועדי-עובדים למיניהם. רבות נכתב ונאמר על הציוד.

השבוע, כמו שמסתמן, תבוא הגאולה לציוד. בימים אלה גמרו כל הנוגעים בכך - צלמים, עורכים, מקליטים ואחרים - קורס ארוך בטיפעול הציוד.

לרון נחמן, סמנכ"ל הרשות, נותר עוד משא ומתן קטן על טיפועול הציוד וסידורי-עבודה מיוחדים להפעלתו.

הבעיה במשא ומתן היא כזאת: הסכמי העבודה של הצלמים קובעים להם ארבעה ימי עבודה בשבוע, מכיוון שהם עובדים מ"ב בנבוקר עד 8 בערב, ולצלמירידיאו חמישה ימים בשבוע. הסכמים, לעומתם, עובדים שישה ימים בשבוע, והעורכים חמישה ימים. כל קבוצה כזאת גם עובדת בשעות אחרות במשך היום. צריך לארגן את העניינים כך, שאפשר יהיה למצוא כמה שעות בכל יום שבהן כולם יעברו ביחד, ויוכלו להפעיל את הציוד החדש. הפעלת-הציוד אמורה לחסוך כסף רב, ובעיקר אמורה להקל על עבודת מחלקת החדשות של הטלוויזיה. מכיוון שכיום, עם העבודה כפלים, אי-אפשר להביא חדשות ממש מעורבנות. משעות הערב, אלא אם כן שולחים רכבי-שידור.

הגאולה, אולי, תבוא לציוד. אבל לא ברור אם הציוד יביא גאולה לטלוויזיה. כל המהומה מסת' כמת בשלוש מצלמות ושני שולחנות-עריכה.

בלי תגובה

כפרום החדשות של רשות-השידור, שבו נוכחים בכל שבוע מנכ"ל הרשות, מנהל הרדיו והרדיו וראשי-מחלקת-החדשות, רובר ביום הראשון לפני שבוע על כינוס המועצה הלאומית הפלסטיתית בעמאן. אורי פורת בא כטענות לאנשי החדשות, שהביאו לציבור את תגובתן של כל הסיעות בכנסת, אך גנזו את תגובת הרשימה המתקדמת לשלום.

אנשי הרשימה מסרו את תגובתם למחלקת-החדשות של הטלוויזיה, אך התגובה לא שודרה. חיים הנגבלי, המוכיח הפרלמנטרי של הסיעה, התקשר אז ישירות עם אורי פורת, והתלונן באוזניו שאנשי מחלקת-החדשות מתעלמים באופן שיטתי מהודעות הרשימה - גם כשהן באות לפני ההודעות של סיעות אחרות.

מאחורי המיקרופון מעוז צור

השבוע התחוללה סערה קטנה ברדיו. דויד (רודי) מרגלית, עורך ומגיש כל ציבעי ה-

העובדים יש כמה כעיות. 81 האנשים המדורבים מתחלקים בערך חצי-חצי בין הרדיו והטלוויזיה.

רון נחמן, סמנכ"ל הרשות, כבר סיכם עם גירעון לביארי, מנהל הרדיו, על המפוטרים. העובדים ברדיו טוענים שלא יפוטרו איש עד שלא יימשו את תוכנית-הפיטורים גם בטלוויזיה.

בטלוויזיה התקיימה השבוע אסיפה של כל המפיקים עם מנהל חטיבת התוכניות, צביקה שפיירא. באסיפה יצאו רוב המפיקים נגד תוכנית הקיצוצים והפיטורים. הם טענו כי כל התחיד קידנים במחלקה הם עובדי ש"ת (שוכר תשלום), ואם יפוטרו אותם אי-אפשר יהיה להפיק את התוכניות.

המפיקים-בכראשם רפי גינת ונאוה כהן, שהם המפיקים הפעילים ביותר (כלבוטק וזה הזמן) טענו כי פיטורי התחקירנים לא יחסכו כסף לרשות, ולמה? הרעיון של הנהלה הוא שבמקום התחקירנים המפוטרים יבואו עובדי הרשות, המקבלים משכורות, והם קבועים אך חסרי-תעסוקה, וימלאו את מקומם של התחקירנים המפוטרים. אבל, טענו המפיקים באסיפה, עובדי רשות אלה, כשיתחילו לעבוד, יתחילו למלא גם תפקים של שעות נוספות, הוצאות דלק, אש"ל וטלפונים, וכך ייצא שכרה של הרשות בהפסדה.

רפי ק הלבי, יו"ר ועד-עובדי-העיתונות-הרפ-

עורך מרגלית עכשיו ואחרי-כך

קה בטלוויזיה, יצא בחירוף-לשון נגד תוכנית ה-קיצוצים. הוא אמר שהתוכנית היא "כמו אקמול לחוליי-סרטן". הוא גם יצא בהתקפה חריפה נגד אורי פורת, מנכ"ל הרשות. פורת ענה לו בוועדה-המנהל: "אולי ניתן לרפיק ואלוים לי חולירוח?"

התוכנית הזאת, ככל אופן, נקראת "תוכנית בלימה", עד שתבוא תוכנית חדשה, שהיא תוכנית גדולה יותר ותהיה "תוכנית כסאח", כמו שהתבטא השבוע אחד המנהלים.

על התנגדותם של העובדים, ובעיקר של חלבי, אמר השבוע אורי פורת: "אני לא מכין מה הוועדים רוצים, ואני לא בטוח שיש להם מנדרט מבוחרים לעשות מה שהם עושים".

בכל מיקרה, התוכנית הגדולה עדיין בפתח. הנהלת הרשות עומדת להוציא מיכרו, שעליו יתחרו עשר חברות, כדי לכרוך מכפנים את מצב הרשות. כל התהליך, עד מסירת המסקנות, יקח לפחות חצי שנה. ואחר כך, עד לימושו של המסקנות, תעבור לפחות עוד שנה.

צנזורה!

התוכנית סיבה למסיבה. המחליפה של שעה טובה, נכנסה להילוך גבוה, ותעלה בקרוב על המירקע. אבל אין טוב בלי רע.

אחד הקטעים שצולמו לתוכנית ה-חדשה היה קטע סאטירי. כסירטון הקצר רואים איש הולך לתומו ברחוב. פיתאוס נפער תחתיו בור של ביוב, שממנו יוצא איש שחור. שואל האיש המטייל את ה-איש השחור: "אתה הנוסע הסמוי שנורק מן האונייה מורו?" עונה לו האיש ה-שחור: "לא. אני הערבי שעובד בעיריה, במחלקת הכיכוכ".

הקטע הרגז את מי שצפה בו בחקך רנה מוקרמת. והוא צונזר והורד מן התוכנית.

בתוככי הרשות

"אקמול" לסרטן.

ואליום" למחלת-רוח.

לפני שבועות אחדים הכינה הנהלת רשות-השידור ביחד עם הוועדה-המנהל, תוכנית-קיצור צים לרשות. בין שאר הסעיפים רובר על הפסקת עבודתם של 81 עובדים לא-אמגנים (עובדי ש"ת ומי שעובדים פחות משלוש שנים). סעיף נוסף בתוכנית דיבר על קיצור שני צוותי-פילם כטל-וויזיה בעברית, וצוות אחד בטלוויזיה בערבית. התוכנית היתה אמורה להיכנס לתוקף ב-1 ברצמבר. אבל תוכנית לחור וביצועים לתור. השבוע התקיימו כמה ישיבות של מנהלים בררנים שונים והעובדים.

באחת הישיבות החליט מנכ"ל הרשות, אורי פורת, לדרות בינתיים את קיצור צוותי-הפילם, עד שיושלם המשאומתן המתארך לגבי הפעלתו של הציוד האלקטרוני החדש. לגבי פיטורי